

— Сз противника приятель
не стабай.

ДЪДО ХРИСТО

(Ротниятъ водоносецъ)

резъ знойнитѣ часове на деня, когато се допускаше, че противникътъ ще почива, се пристъпи къмъ нападението. Действието се извърши самостоятелно, безъ подкрепа отъ артилерия или други наши части. Така бѣше уговорено. Изненадата посрѣдъ бѣлъ день и слѣпата дързостъ бѣше заложеното отъ насъ срещу цената на дадената заповѣдь.

Времето между 15—17 часа на този день, 18 септемврий 1918 година, бѣха минути на безумна, неравна борба. Жребиятъ бѣше хвърленъ. Макаръ да бѣхме словомъ петнадесеть срещу цѣла противникова рота, за връщане